

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 23 lutego 2009 r.

DESiWM/DEC-133/6101/09

Dotyczy sprawy: DESiWM-41-10/08

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.) oraz art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez X, z siedzibą w Warszawie, danych osobowych do kancelarii prawniczych zrzeszonym w Grupie X mającym siedzibę w:

- 1) Brazylii,
- 2) Chinach,
- 3) Hongkongu,
- 4) Indiach,
- 5) Japonii,
- 6) Rosji,
- 7) Singapurze,
- 8) USA,
- 9) Tajlandii,
- 10) Zjednoczonych Emiratach Arabskich,

na podstawie zastosowanych wzorcowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie wzorcowych klauzul umownych w związku z przekazywaniem danych osobowych przetwarzającym w krajach trzecich na podstawie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie

ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002),

wyrażam zgodę na przekazywanie danych osobowych do podmiotów mających siedziby w Brazylii, Chinach, Hongkongu, Indiach, Japonii, Rosji, Singapurze, USA, Tajlandii i Zjednoczonych Emiratach Arabskich.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek złożony przez X, z siedzibą w Warszawie, zwaną dalej „Wnioskodawcą”, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do spółek należących do Grupy X z siedzibami w:

- 1) Brazylii,
- 2) Chinach,
- 3) Hongkongu,
- 4) Indiach,
- 5) Japonii,
- 6) Rosji,
- 7) Singapurze,
- 8) USA,
- 9) Tajlandii,
- 10) Zjednoczonych Emiratach Arabskich, zwanych dalej „Odbiorcami”.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) w dniu 7 grudnia 2007 r. podmioty zaangażowane w przekazywanie danych osobowych zawarły umowę pt. „Umowa ramowa”, która stanowić ma podstawę przekazywania danych pomiędzy podmiotami Grupy X zarówno na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego jak i poza nim (potwierdzenia przystąpienia poszczególnych podmiotów do umowy stanowią załącznik do tej umowy i znajdują się w aktach sprawy);
- 2) przekazywane będą dane osobowe pracowników w zakresie: imię, nazwisko, służbowy numer telefonu, e-mail, adres zamieszkania, stanowisko służbowe i miejsce zatrudnienia oraz dane klientów związane ze świadczeniem usług prawnych;
- 3) dane będą przekazywane również w celu prowadzenia działalności promocyjnej i informacyjnej nie tylko w czasie prowadzenia sprawy, ale również po jej zakończeniu;

- 4) wykorzystywane systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024);
- 5) nie będą przekazywane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Stosownie do art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

W aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki w zakresie przekazywania danych osobowych do wyżej wymienionych Odbiorców zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium, przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Podkreślić należy, że powołany przepis ustawy odzwierciedla treść art. 25 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281/31, z 23.11.1995), zgodnie z którym państwa członkowskie zapewniają, że przekazywanie do kraju trzeciego danych osobowych poddawanych przetwarzaniu lub przeznaczonych do przetwarzania po ich przekazaniu może nastąpić tylko wówczas, gdy - niezależnie od zgodności z krajowymi przepisami przyjętymi na podstawie innych postanowień niniejszej dyrektywy - dany kraj trzeci zapewni odpowiedni stopień ochrony. Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy o ochronie danych osobowych. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazywanie danych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W toku postępowania Generalny Inspektor zwracał się do Wnioskodawcy o złożenie dodatkowych wyjaśnień w sprawach, które wzbudziły wątpliwości w czasie analizy przedstawionej dokumentacji. Stwierdzić należy, że przedstawione wyjaśnienia były wystarczające i pozwalały na rozwianie wspomnianych wątpliwości.

Ze względu na to, że zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne. Dołączona do dokumentacji Umowa ramowa oparta na wzorcowych klauzulach umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie wzorcowych klauzul umownych w związku z przekazywaniem danych osobowych przetwarzającym w krajach trzecich na podstawie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002) zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie standardowych klauzul umownych, określonych ww. decyzją Komisji Europejskiej, powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze wzorcowymi klauzulami umownymi. Po dokonanej analizie należy stwierdzić, że przedstawiona przez Wnioskodawcę umowa jest umową zawartą pomiędzy administratorami danych i jest ona stworzona jedynie na wzór wzorcowych klauzul umownych i nie stanowi ich dokładnego odwzorowania.

Należy również stwierdzić, że przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno – techniczne mające na celu zabezpieczenie danych osobowych stwarzają uzasadnione gwarancje ochrony przetwarzanych danych na poziomie nie gorszym niż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które nastąpiłoby przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do Indii jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek rozstrzygnięcia niniejszego postępowania administracyjnego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).